

تأثیر حلال‌های آلی بر فعالیت آنزیم پروتئاز سوبتیلیزین کارلسبرگ

زهرا برکشادی، یعقوب پاژنگ* و رشید جامعی

ارومیه، دانشگاه ارومیه، دانشکده علوم پایه، گروه زیست‌شناسی

تاریخ پذیرش: ۹۶/۱۱/۳

تاریخ دریافت: ۹۶/۵/۳۰

چکیده

پروتئازها یکی از مهم‌ترین آنزیم‌های صنعتی هستند که به طور گسترده‌ای در صنایع غذایی، نساجی، دارویی و چرمی و به خصوص به عنوان افزودنی در صنایع شوینده استفاده می‌شود. سوبتیلیزین یا ساب‌تیلیسین (Carlsberg Subtilisin) (EC 3.4.21.62) یک سرین آلکالین پروتئاز است، که توسط باسیلوس لیکنی فرمیس تولید می‌شود. تحقیقات زیادی روی پایداری پروتئاز در حلال‌های آلی انجام شده است. زیرا این آنزیم‌ها کاربردهای فراوانی در حلال‌های آلی دارند. حلال آلی در سنتز پپتید سودمند است برای انحلال سوبسترا و محصول نقش دارد و باعث دستکاری سینتیک واکنش و تعادل برای افزایش عملکرد محصول می‌باشد. در این تحقیق فعالیت و پایداری آنزیم سوبتیلیزین در غلظت مختلف حلال‌های آلی اتانول، دی‌متیل سولفواکسید و هگزان بررسی شده است. به طوری که آنزیم تحت اثر غلظت مختلف اتانول، دی‌متیل سولفواکسید (DMSO) و هگزان (۰-۶۰ درصد) و غلظت‌های ترکیبی ۰ تا ۱۰ درصد این ۳ حلال قرار گرفت، سپس سنجش فعالیت آنزیم با سوبسترای کازئین ۰/۶ درصد و با استفاده از معرف فولین - سیکالنتو جذب در طول موج ۶۶۰ نانومتر بررسی شد. نتایج نشان می‌دهد که ۸۲ درصد فعالیت آنزیم سوبتیلیزین بعد از ۱ ساعت انکوباسیون آنزیم در ۱۰ درصد حلال آلی در دمای ۴۰ درجه حفظ شده است. فعالیت نسبی آنزیم با افزایش غلظت حلال آلی کاهش می‌یابد. اثر کاهشی فعالیت آنزیم در حضور DMSO کمتر از اتانول و هگزان می‌باشد. حلال‌های آلی بر میانگین‌های الکتروستاتیک پروتئین‌ها اثر می‌گذارند چرا که ثابت دی‌الکتریک آنها با آب متفاوت است. به طور کلی کاهش خاصیت قطبی حلال و کاهش ثابت دی‌الکتریک سبب افزایش دافعه الکتروستاتیک شده و منجر به باز شدن ساختار پروتئین می‌شود. از آنجایی که اتانول و هگزان اثر مهاری بیشتری بر فعالیت آنزیم سوبتیلیزین دارد اثر مهاری فعالیت آنزیم با افزایش Log P افزایش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: پروتئاز، سوبتیلیزین، حلال آلی، اتانول، دی‌متیل سولفواکسید، n_ هگزان

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۴۱۱۹۷۳۲۹، پست الکترونیکی: y.pazhang@urmia.ac.ir

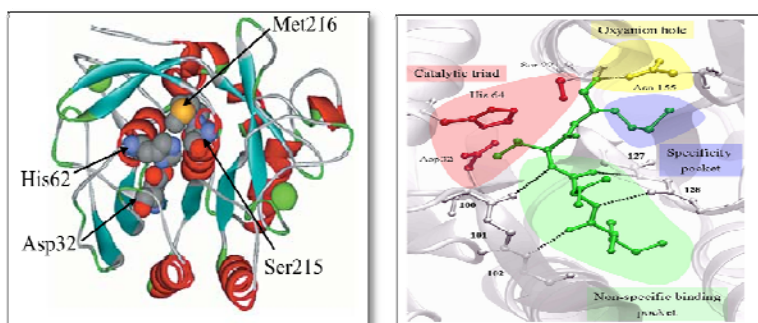
مقدمه

است، که توسط باسیلوس لیکنی فرمیس تولید می‌شود و از نظر فعالیت و ثبات آنها در pH‌های قلیایی مورد توجه می‌باشند و به این ترتیب آنها کاربردهای فراوانی در صنایع گوناگون دارند (۱۳). سوبتیلیزین‌ها دارای یک باقیمانده سرین هسته دوست واقع در سایت فعال خود هستند. علاوه بر این، این پروتئازها با داشتن باقیمانده آمینواسیدی آسپاراتات و هیستیدین همراه با سرین، و تشکیل شکل سه‌گانه کاتالستی، متمایز است. اندازه سوبتیلیزین‌های

پروتئازها آنزیم‌هایی شکننده پیوند‌های پپتیدی و دارای کاربردهای تجاری هستند و یکی از مهم‌ترین آنزیم‌های صنعتی هستند که ۳۰ درصد از کل فروش آنزیم‌های صنعتی را به خود اختصاص داده‌اند (۱۶) پروتئازها به طور گسترده‌ای در صنایع غذایی، نساجی، مواد شوینده، دارویی و چرمی و به خصوص به عنوان افزودنی در صنایع شوینده استفاده می‌شود. سوبتیلیزین یا ساب‌تیلیسین (Carlsberg Subtilisin) (EC 3.4.21.62) یک سرین آلکالین پروتئاز

تا ۲۷۵ اسید آمینه دارند (شکل ۱) (۸ و ۲۸).

فعال از ۱۸ کیلو دالتون تا ۹۰ کیلو دالتون متفاوت است اما بیشتر آنها اندازه‌ای حدود ۲۷ کیلو دالتون، متشکل از ۲۶۹

شکل ۱- سایت فعال سوبتیلیزین. سه ویژگی اصلی سایت فعال با رنگ قرمز مشخص شده است (۱۳).

پایداری بیشتر آنزیمها در حلالهای آلی کاهش می‌یابد. انتخاب حلال مناسب در محیط کاتالیز آنزیمی از اهمیت زیادی برخوردار است. حلال نه تنها تماس مؤثرتر بین واکنش‌گر و آنزیم را میسر می‌سازد، بلکه تعیین‌کننده روند مراحل کار، بازیافت آنزیم و نیز استراتژیهای حذف محصولات ناخواسته از محیط می‌باشد (۲۴). لذا در این راستا، انتخاب و به‌کارگیری محیطهای ایمن و ارزان جهت کاتالیز، بسیار حائز اهمیت می‌باشد (۲۰). آرنولد و همکاران با آنالیز ساختاری پروتئینهای مقاوم به حلالهای آلی و بررسی نحوه اثر حلالهای آلی بر روی میانکنشهای مهم در فولدینگ پروتئین اصولی را طراحی کردند که بر اهمیت افزایش پایداری ساختاری و انطباق پذیر بودن سطح آنزیم با حلال آلی تأکید داشت (۱۰).

با وجود مزایایی استفاده آنزیم در حلال آلی به‌طور کلی فعالیت و پایداری آنزیم ممکن است کمتر شود. مشخص شده است که پایداری آنزیم در حلال آلی به فاکتورهای مختلف مربوط است مثل ماهیت حلال، خواص آنزیم، مقدار آب مورد نیاز برای کاتالیز، کنفورماسیون و پایداری آنزیم است (۲۲).

در تحقیق حاضر نیز ابتدا پایداری و فعالیت پروتئاز قلیایی سوبتیلیزین در حضور حلالهای آلی اتانول و دی‌متیل سولفو اکسید و β -هگزان بررسی و خصوصیات بیوشیمیایی

تعداد قابل توجهی از پروتئازهای قلیایی باکتریایی تجاری در دسترس هستند، از جمله سوبتیلیسین کارلسبرگ، subtilisin BPN و Savinase. با این حال، تلاشها به تولید پروتئازهای جدیدتر با کارایی کاتالیزوری و ثبات بهتر نسبت به درجه حرارت، عوامل اکسیدکننده منجر شده است (۱۴). سوبتیلیزین یکی از مهم‌ترین آنزیمهای صنعتی هستند که به‌طور گسترده‌ای در صنایع غذایی، نساجی، دارویی، چرمی، سنتز پپتید، پردازش پروتئین و دترجنتها استفاده می‌شود این آنزیمها از سال ۱۹۱۴ به‌عنوان مواد افزودنی مواد شوینده به‌کار برده شدند و به‌طور گسترده‌ای در صنعت مواد شوینده استفاده می‌شوند (۱۴).

پروتئازها به‌عنوان بیوکاتالیست برای سنتز پپتید نیاز به پایدار شدن در حضور برخی از واکنشهای آنزیمی در حلالهای آلی دارند. و همچنین انجام واکنشهای آنزیمی در حضور حلالهای آلی چندین پیامد جذاب صنعتی دارد که برخی از آنها عبارتند از افزایش پایداری آنزیم، افزایش حلالیت سوبستراهای غیر قطبی، برگشت معادله ترمودینامیکی واکنشهای هیدرولیز، جلوگیری از واکنشهای جانبی وابسته به آب، تناوب ویژگی سوبسترا و ویژگی فضایی آن، حذف و زدودن آلودگیهای میکروبی و بهبود حرارتی می‌باشد (شکل ۲) (۲۱). از سویی دیگر استفاده از آنزیمها در محیط آلی محدودیت‌هایی دارد چون فعالیت و

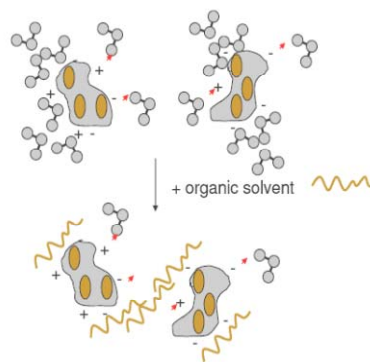
حلال از درصد پایین‌تر استفاده شد. همچنین در صنعت شوینده حلال آلی به عنوان حل‌شونده مواد شوینده به کار می‌رود و حلالها باعث حفظ ترکیب و شکل مواد شوینده مایع می‌شود. اتانول یک نمونه از حلالهایی است که کاهش نقطه انجماد مواد شوینده مایع می‌شود و همچنین اتانول باعث پایداری محصول نهایی می‌شود به طوری که از تخریب شکل فیزیکی مواد شوینده که به واسطه ذخیره سازی صورت می‌گیرد و از تشکیل دو فاز شدن مایع جلوگیری می‌کند (۱۲).

مواد و روشها

در این تحقیق آنزیم پروتئاز سوبتیلیزین کارلسبرگ و کازئین از شرکت سیگما تهیه شده است. بقیه مواد از جمله حلالهای مورد استفاده از شرکت مرک تهیه گردید.

تعیین فعالیت آنزیم سوبتیلیزین: برای تعیین فعالیت آنزیم سوبتیلیزین غلظت ۵۰۰ میکروگرم / میلی لیتر از آنزیم در بافر سدیم استات ۱۰ mM با (pH=۸) تهیه و سپس ۴۰ میکرولیتر از آن به محیط واکنش آنزیمی حاوی ۴۶۰ میکرولیتر از محلول ۰/۶ درصد کازئین در بافر فسفات ۵۰ mM (pH=۸) افزوده شد تا حجم نهایی ۵۰۰ میکرولیتر گردد و به مدت ۱۰ دقیقه در انکوباسیون شیکردار در دمایی ۳۷ درجه قرار گیرد، و سپس واکنش آنزیمی با محلول تری کلرواستیک اسید TCA متوقف گردید، و محلول مورد نظر به مدت ۳ دقیقه با سرعت rpm ۵۰۰۰ سانتریفیوژ شد. در اینجا قابل ذکر است که تری کلرو استیک اسید هم باعث متوقف شدن فعالیت آنزیم شده و هم قطعات بزرگ پپتیدی را که در محیط موجود می‌باشد را رسوب می‌دهد و قطعات پپتیدی کوتاه حاصل از عمل آنزیم در محلول رویی می‌ماند. سپس به محلول ۴۶۰ میکرولیتر سدیم کربنات و معرف فولین اضافه گردید، که در درجه اول با تیروزین آزاد شده از سوبسترای کازئین واکنش خواهد داد. سنجش فعالیت آنزیم توسط تعیین مقدار جذب به وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر در ۶۶۰ nm

آنها مورد بررسی قرار گرفت و سپس فعالیت آنزیم در حضور ۳ ترکیب حلال اتانول، دی متیل سولفوکسید و هگزان ۱۰ تا ۲۰ درصد، مطالعه شد و مکانیسم اثر حلال بر آنزیم مورد بررسی قرار گرفت.

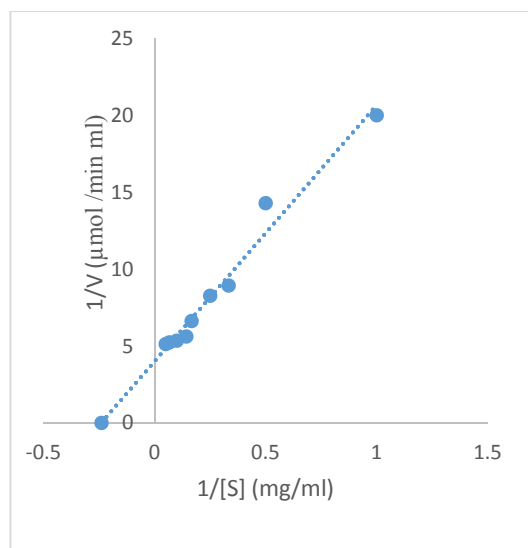
شکل ۲- حلالهای آلی مولکولهای آب متصل به پروتئین را جدا کرده و خود به جای آنها قرار می‌گیرند. در نتیجه عملکرد پروتئین را تغییر می‌دهند (۱۴).

پایداری آنزیم سوبتیلیزین در حلال آلی می‌تواند علاوه بر دید علمی، دید صنعتی هم داشته باشد هدف از انتخاب این ۳ حلال اتانول، DMSO، هگزان و ترکیب این ۳ حلال، این موضوع بود که تحت اثر حلال قطبی و غیر قطبی (log P متفاوت) چه تغییراتی روی فعالیت آنزیم صنعتی سوبتیلیزین روی می‌دهد و آنزیم در این حلالهای آلی تا چه حد فعال باقی می‌ماند با توجه به اینکه DMSO حلال قطبی تری از اتانول هست و هگزان حلال غیرقطبی است. همچنین این حلالها در صنعت بیشتر از بقیه استفاده می‌شوند و حلالها بر اساس استفاده آنزیم در زمینه های تحقیقاتی انتخاب شده اند و هدف از کاربرد این سه حلال بررسی اثر سه حلال با خصلت متفاوت بر روی آنزیم بود و هدف از ترکیب آنها بررسی فعالیت آنزیم در سیستمهای چند حلالی است. زیرا وجود چند حلال می‌تواند با اثر بر روی جایگاه فعال و حلالیت سوبسترا واکنش آنزیم را تغییر دهد. و درصد های به کار برده شده بر اساس مطالعات انجام شده در گذشته بود و چون در این مطالعه درصدهای بالا باعث کاهش فعالیت آنزیم شد در ترکیب ۳

شده حلالهای آلی عبارتند از: ۰ تا ۱۰ درصد حجمی به حجمی) تهیه شد و فعالیت آنزیم بعد از ۱ ساعت انکوباسیون آنزیم در ترکیب حلال مورد نظر در دمای ۴۰ درجه مورد ارزیابی قرار گرفت، سوسترای مورد استفاده کازئین ۰/۶ درصد و بافر مورد استفاده فسفات (pH=۸) و زمان سنجش آنزیمی ۱۰ دقیقه می باشد. بعد از اضافه کردن باید pH محیط واکنش بررسی شود تا pH=۸ باشد. فعالیت آنزیم به صورت درصد فعالیت باقیمانده در مقایسه با کنترل (بدون حلال آلی) گزارش گردید.

نتایج

تعیین پارامترهای سنتیکی آنزیم: برای تعیین پارامترهای سنتیکی آنزیم فعالیت آنزیم در غلظتهای مختلف کازئین به دست آمد و با رسم منحنی لینیور-برک km آنزیم (mg/ml) ۴,۱۷۶ و Vmax آنزیم برابر با (μmol/min ml) ۰,۲۵۰ به دست آمد.

شکل ۳- منحنی لینیور-برک آنزیم سوبتیلیزین

تعیین فعالیت آنزیم در حضور حلالهای آلی اتانول، دی متیل سولفوکسید، هگزان: جهت بررسی فعالیت آنزیم سوبتیلیزین در حلالهای آلی، درصدهای مختلفی از حلالهای قطبی DMSO، اتانول و هگزان مورد بررسی

اندازه‌گیری شد. هرچقدر تیروزین تولیدی از سوسترای کازئین بیشتر باشد، کروموفورهای بیشتری تولید شده و فعالیت پروتئاز قوی تر است. مقدار جذب و فعالیت پروتئاز در مقایسه با منحنی استاندارد تیروزین، سنجیده شد. برای به دست آوردن فعالیت آنزیمی بر حسب واحد بین المللی (IU)، ابتدا غلظتهای متفاوت و متوالی از ۰ تا ۱۰۰ میکروگرم / میلی لیتر تیروزین تهیه شد (۷ غلظت متفاوت) و منحنی استاندارد تیروزین رسم گردید، پس از ثبت جذب محلولهای استاندارد تیروزین و نمونه های آنزیمی، یک منحنی استاندارد (جذب علیه μmol تیروزین) رسم شد، و با کمک آن و با استفاده شیب خط منحنی، واحد آنزیمی محاسبه گردید. بر حسب تعریف، یک واحد آنزیمی، مقدار آنزیمی است که $1 \mu\text{mol}$ تیروزین را در یک دقیقه آزاد کند. هنگامی که تیروزین به عنوان استاندارد استفاده می شود.

فعالیت آنزیم در حضور حلالهای آلی اتانول، دی متیل

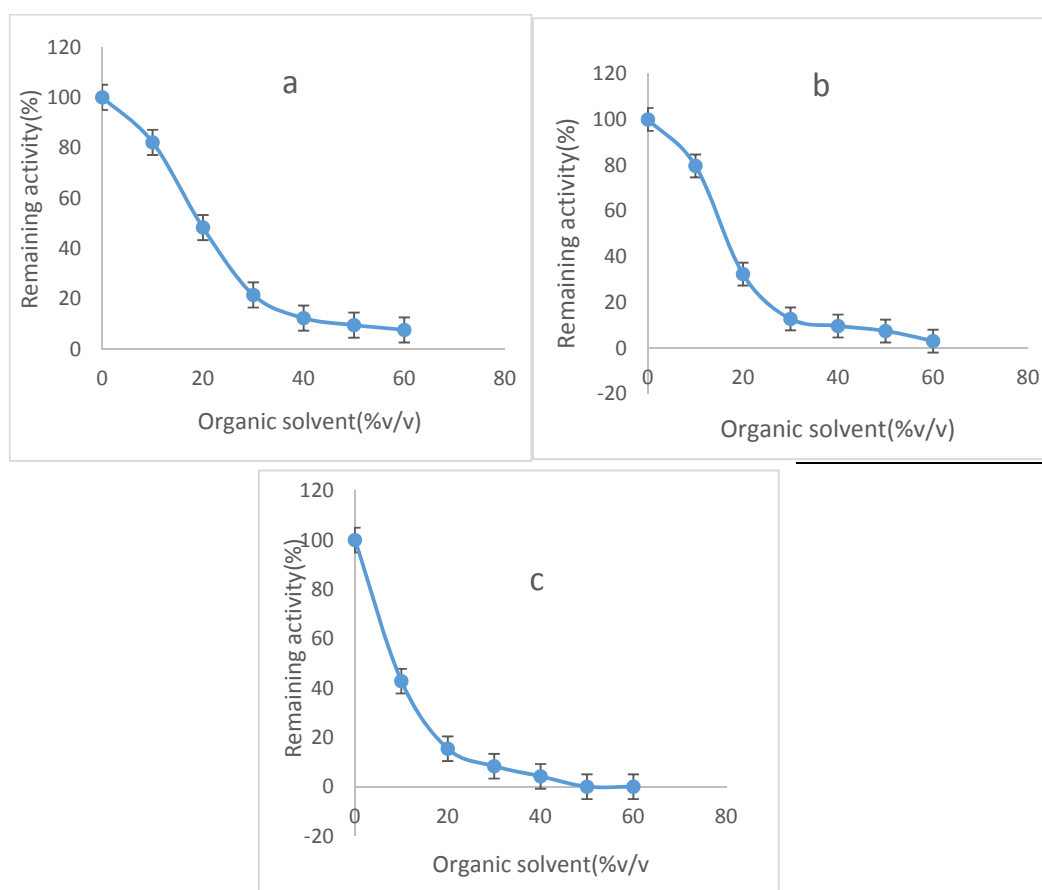
سولفوکسید، هگزان: آنزیم سوبتیلیزین در حلالهای مورد نظر در درصدهای مختلف از حلالهای اتانول، DMSO، هگزان (درصدهای تهیه شده حلالهای آلی عبارتند از: ۰، ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰، ۶۰ درصد حجمی به حجمی) تهیه شد و فعالیت آنزیم بعد از ۱ ساعت انکوباسیون آنزیم در حلال مورد نظر در دمای ۴۰ درجه مورد ارزیابی قرار گرفت. برای سنجش مقاومت آنزیم در حلال آلی، سوسترای مورد استفاده کازئین ۰/۶ درصد و بافر مورد استفاده فسفات (pH=۸) و زمان سنجش آنزیمی ۱۰ دقیقه می باشد، بعد از اضافه کردن باید pH محیط واکنش بررسی شده تا برابر ۸ باشد. فعالیت آنزیم به صورت درصد فعالیت باقیمانده در مقایسه با کنترل (بدون حلال آلی) گزارش گردید

فعالیت آنزیم در حضور ترکیب حلالهای آلی اتانول، دی متیل سولفوکسید و هگزان: آنزیم سوبتیلیزین در ترکیب حلالهای اتانول، DMSO و هگزان (درصد های تهیه

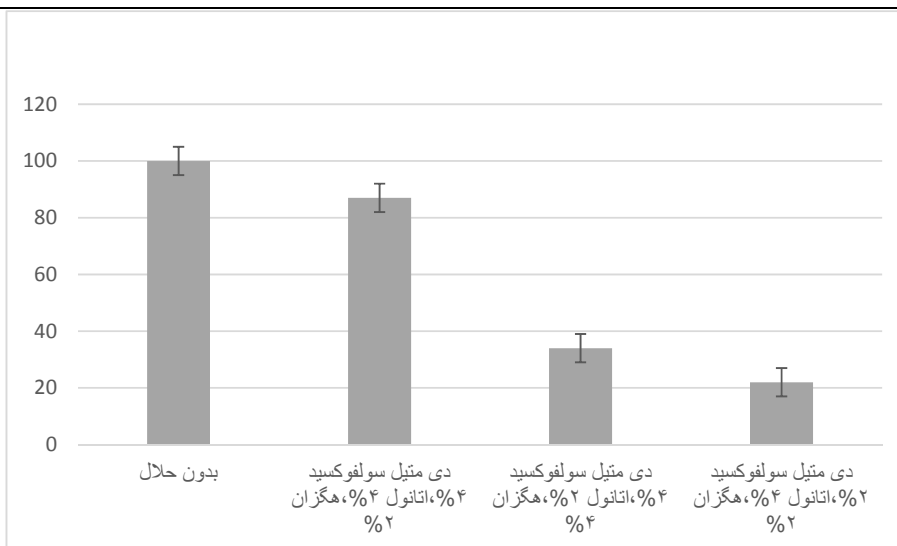
درصدهای مختلفی از ترکیب حلال‌های قطبی DMSO، اتانول و حلال ناقصی n -هگزان از ۰ تا ۱۰ درصد تهیه شد و فعالیت آنزیم مورد بررسی قرار گرفت. چنانچه در شکل ۵ مشاهده می‌شود، از بین حلال‌های آلی، ترکیب (DMSO) ۴ درصد، اتانول ۴ درصد، هگزان ۲ درصد) نسبت به بقیه تأثیر کمتری روی فعالیت آنزیم دارد. به طوری که باقیمانده فعالیت در این ترکیب حلال‌های آلی ۸۷ درصد می‌باشد.

قرار گرفت. چنانچه در شکل ۴ مشاهده می‌شود، از بین حلال‌های آلی، DMSO نسبت به بقیه تأثیر کمتری روی فعالیت آنزیم دارد. به عنوان مثال باقیمانده فعالیت در ۲۰ درصد حلال‌های آلی DMSO، اتانول و n هگزان به ترتیب ۴۸، ۳۳، ۱۵ درصد می‌باشد.

تعیین فعالیت آنزیم در حضور ترکیب حلال‌های آلی اتانول، دی‌متیل سولفوکسید و هگزان: جهت بررسی فعالیت آنزیم سویتیلیزین در ترکیب حلال‌های آلی،

شکل ۴- فعالیت آنزیم سویتیلیزین در درصد‌های مختلف حلال‌ها (a) DMSO، (b) اتانول، (c) n -هگزان. همانطور که دیده می‌شود در حضور درصد‌های مختلف از حلال‌ها فعالیت سویتیلیزین کاهش می‌یابد. میزان کاهش فعالیت در DMSO کمتر از بقیه حلال‌ها است. تمامی مراحل آزمایش ۳ بار تکرار شد.

شکل ۵- فعالیت آنزیم سویتیلیزین در درصد های مختلف ترکیب حلالها. تمامی مراحل آزمایش ۳ بار تکرار شد.

است، زیرا این آنزیمها کاربردهای فراوانی در حلالهای آلی دارند. (۲)

به کارگیری آنزیمها در حلالهای آلی برای مصارف صنعتی و صنایع داروسازی حائز اهمیت می‌باشد. کاهش فعالیت آنزیمها در حضور حلالهای آلی می‌تواند به دلیل سخت شدن ساختار پروتئینی آنزیمها در حلالهای آلی، واسرشتگی و مهار آنزیمی باشد. معمولاً پایداری آنزیمها نیز در حلالهای آلی کاهش می‌یابد. برای رفع این مشکل می‌توان از روشهای پایدارسازی پروتئینها نظیر افزودنیها، مهندسی پروتئین و تغییرات شیمیایی استفاده نمود. (۱)

فعالیت آنزیمها در حلالهای آلی بنا به دلایلی همچون مهار، تخریب ساختار و کاهش میزان فعالیت آب کاهش می‌یابد (۱۷). مکانیسم غیر فعال شدن نسبی آنزیم در حلالهای آلی هنوز به طور کامل مشخص نشده است. مطالعات اخیر بر روی سرین پروتئاز سویتیلیزین (SC) نشان داده که اثر تخریبی آنزیم تحت شرایط مختلف آزمایشگاهی در حلالهای مختلف مشاهده شده است و پیشنهاد داده که این اثر به خواص فیزیکوشیمیایی حلال، درجه حرارت واکنش، تغییر در حالت هیدراتاسیون آنزیم که می‌تواند

حلالها بر روی خصوصیات کاتالیتیکی و پایداری آنزیمها به طور قابل توجهی اثر می‌گذارند در این پژوهش هیچ یک از حلالهای آلی فعالیت آنزیم را از بین نبردند و با افزایش حلال آلی میزان فعالیت آنزیم کاهش یافته است به طوری که در حضور غلظت ۵۰ درصد (V/V) حلال آلی فعالیت به کمتر از ۵۰ درصد کاهش یافته است و کمترین فعالیت در حضور حلال غیر قطبی n_ هگزان مشاهده می‌گردد. در درصدهای بالاتر کاهش فعالیت چشمگیر است زیرا در درصد های بالاتر از حلال آلی، آنزیم به طور توأم در اثر تخریب ساختار و مهار می‌باشد. بیشترین فعالیت در حضور DMSO مشاهده شده به طوری که در ۱۰ درصد (v/v) از DMSO، ۸۲ درصد از فعالیت آنزیم باقی مانده است.

بحث و نتیجه گیری

پروتئازها یکی از مهمترین رده از آنزیمهای هیدرولیتیک هستند که براساس فعالیت کاتالیتیک انواعی همچون متالوپروتئازها، سرین پروتئازها و سیستئین پروتئازها و آسپارتیک پروتئازها تقسیم می‌شوند، تحقیقات گسترده ای در پایداری پروتئازها بر روی درحلالهای آلی انجام شده

ساختار سوم پروتئین بر اثرات هیدروفوبیک و میانکنش‌های یونی و پیوند هیدروژنی تداخل ایجاد می‌نماید و باعث تغییر در پیوند هیدروژنی علاوه بر ناپایدار کردن ساختار سوم، منجر به باز شدن برخی ساختارهای دوم می‌شود. الکلهای با زنجیره هیدروکربنی طویل تر و بدون شاخه نسبت به الکلهای کوتاه تر دارای انشعاب، هیدروفوبیسیته بیشتری داشته و اثرات قوی‌تری را بر دگرگون‌سازی پروتئین اعمال می‌نمایند (۴ و ۲۵).

پایداری و فعال بودن آنزیم در حلال آلی در بیوتکنولوژی سنتزی اهمیت دارد. آنزیم فعال در حلال آلی می‌تواند در صنعت برای سنتز ترکیبات با ارزش دارویی و صنعتی در حضور حلال آلی، استفاده شود و همچنین منجر به کاربردهای فراوانی در صنایع شیمیایی، پلیمر و سنتز آناتیومر زیستی گردد، که در حالت بدون حلال به سختی انجام می‌شود. به عنوان مثال در صنعت با افزودن حلال قطبی DMF به آنزیم سوبتیلزین باعث بهبود واکنش‌های آمینولیز می‌شود (۱۹ و ۲۳). علاوه بر این، مزیت‌های دیگر استفاده از آنزیمها در حلالهای آلی از قبیل: جلوگیری از اتولیز در مورد پروتئازها، افزایش پایداری دمایی به دلیل کاهش تحریک ساختاری، بازیابی و استفاده مجدد آنزیم حتی بدون ایموبیلیزه می‌باشد (۹).

حلالهای آلی بر میانکنش‌های الکتروستاتیک پروتئینها اثر می‌گذارند چرا که ثابت دی‌الکتریک آنها با آب متفاوت است. به طور کلی کاهش خاصیت قطبی حلال و کاهش ثابت دی‌الکتریک سبب افزایش دافعه الکتروستاتیک شده و منجر به باز شدن ساختار پروتئینها می‌شود. دیده شده که پایداری آنزیمها در حلال آلی با افزایش Log P کاهش می‌یابد (۵). جهت بررسی دقیق اثر حلالهای آلی بر فعالیت و پایداری آنزیمها لازم است به میزان قطبیت حلالها توجه گردد. پارامتری که میزان قطبیت حلال را به طور کمی بیان می‌دارد LogP نام دارد که عبارت است از

تغییر در انعطاف پذیری آنزیم شود و سازوکارهای احتمالی مانند تغییر در حالت یونیزاسیون آمینواسیدهای باقیمانده آنزیم بستگی دارد (۲۶). پایداری آنزیمها یکی از پیچیده ترین مسائل در شیمی پروتئین است، مولکولهای پروتئین در محلولهای آبی به وسیله یک پوسته هیدراته احاطه می‌شود، که از مولکولهای آب تشکیل شده است که به سطح پروتئین می‌چسبند. اگر یک حلال آلی حضور داشته باشد، مولکولهای حلال تمایل دارند جایگزین مولکولهای آب در هر دو قفسه هیدراته و داخلی پروتئین شوند، بنابراین اینترکنش‌های تعیین کننده آرایش فضایی آنزیم تخریب می‌شوند (۱۴). طبق مطالعات انجام شده قبلی نشان داده شده است که بیشتر پروتئینها در DMSO با غلظت کمتر از ۱۰ درصد پایدار است (۱۵).

در این مطالعه نیز معلوم شد که DMSO در مقایسه با حلالهای دیگر مورد استفاده اثر کمتری در غیرفعال سازی آنزیم دارد (شکل ۳). مکانیسم پایداری بیشتر پروتئین در DMSO به طور کامل مشخص نشده است، با این حال، تعاملات مناسب بین حلال و پروتئین می‌تواند توضیح دهنده تأثیر مثبت در پایداری ساختار پروتئین در حلالهای آبی باشد (۷). احتمالاً افزایش فعالیت پروتئاز در حضور DMSO با افزایش تداخلات هیدروفیلی درون مولکولهای پروتئین می‌باشد که باعث تغییرات مطلوب کنفورم‌اسیون برای اینترکنش بین سایت فعال می‌باشد (۳).

مطالعات اخیر در مورد آنزیمهایی مانند لیپاز LipS و لیپاز PML نشان داده شده است که حلالهای قطبی مانند DMSO، اتانول و متانول منجر به تغییرات کنفورم‌اسیون در این آنزیم شده است و آن نیز باعث افزایش انعطاف پذیری این آنزیمها گردیده است، ارتباط بین انعطاف پذیری آنزیم و فعالیت کم است، با این حال در آنزیم لیپاز LipS، DMSO باعث افزایش انعطاف پذیری آنزیم، افزایش پایداری آنزیم و ماندگاری فعالیت گردیده است (۲۷). بر طبق یک مکانیسم، با افزایش غلظت الكل،

و کمترین فعالیت آنزیم در این حلال قرار دارد و DMSO با داشتن $\text{LogP} = -1.3$ نسبت به بقیه حلالهای مورد استفاده در این پژوهش قطبی تر بوده و اثر تخریبی کمتری بر ساختار آنزیم دارد. همچنین می‌توان توضیح داد که افزایش غلظت DMSO، باعث جدا کردن آب ضروری موجود در اطراف پروتئین و ایجاد پیوند هیدروژنی با مولکولهای پروتئین می‌شود و این منجر به کاهش پایداری آنزیم در غلظتهای بالای DMSO شده است (۱۸). حلال دیگر مورد استفاده در این تحقیق الکل بوده و نسبت به DMSO قطبیت کمتری دارد. الکلها از طریق میانکنش با پاکت آب گریز سطحی موجود در پروتئینها باعث کاهش پایداری آنها می‌شود (۶). تحقیق حاضر نشان داد که حلالهای مورد استفاده باعث کاهش فعالیت سوبتیلیزین شدند ولی DMSO نقش مهمی کمتری نسبت به بقیه حلالها داشت. در نتیجه می‌توان DMSO را به عنوان حلالی که اثرکاهشی کمتری در فعالیت سوبتیلیزین دارد، به کار برد.

لگاریتم بر پایه ۱۰ ثابت تفکیک (P) که به عنوان نسبت غلظت حلال آلی به غلظت فاز آبی تعریف می‌شود:

$$\text{Partition coefficient (P)} = \frac{(\text{organic})}{(\text{aqueous})}$$

ثابت تفکیک برابر با مقدار حلالیت یک ترکیب در $n -$ اکتان نسبت به حلالیت آن در آب است و هر چقدر میزان Log P بیشتر باشد میزان قطبیت حلال کاهش می‌یابد. مولکولهای آنزیم در محلولهای آبی هر دو بخش آب دوست که در تماس با آب و دمیهای آب گریز که در داخل مولکول فولد شده اند را دارا هستند. زمانی که قطبیت محیط اطراف مولکولها یا آنزیم توسط یک حلال آلی کاهش می‌یابد، دمیهای آب گریز در معرض قرار گرفته، و در نتیجه منجر به واسرشته شدن آنزیم می‌شود. می‌توان گفت که با افزایش Log P پایداری آنزیم کاهش می‌یابد که این امر با افزایش آب گریزی محیط و در نتیجه میل به باز شدن ساختار پروتئین در ارتباط است (۱۱). با توجه به اینکه در هگزان میزان $\text{Log P} = 3$ ، دارای بیشترین آب گریزی بوده

منابع

۱. صدرممتاز، ا. اصغری، م. ۱۳۹۴. مطالعات مقایسه‌ای مقاومت پروتئاز حاصل از سودوموناس آئروجینوزا در مقایسه با ترمولیزین حاصل از باسیلوس ترموپروتئولیتیکوس در حلالهای آلی. مجله زیست‌شناسی ایران. جلد ۲۸، شماره ۴، ص ۵۶۰.
۲. شارق، ب. شهدادزاد، ک. محمدی، ه. ۱۳۹۴. مطالعه پایداری ساختاری آنزیم پپسین در حضور نانوذرات اکسیدروی و اکسید آهن. مجله زیست‌شناسی ایران. جلد ۲۸، شماره ۳، ص ۳۴۵.
3. J. Singh, N. Batra, R.C. Sobti. 2001. Serine alkaline protease from a newly isolated Bacillus sp. SSR1. Process Biochemistry 36 781-785
4. Graycar TP. 1999. Proteolytic Cleavage, Reaction Mechanisms. Encyclopedia of Bioprocess Technology.
5. Bryan PN, Pantoliano MW, Rollence ML. 1990. Subtilisin with increased thermal stability. Google Patents.
6. Vojcic L. 2012. Directed evolution of a Subtilisin Carlsberg Variant towards increased oxidative stability: Universitätsbibliothek;
7. Gupta R, Beg QK, Lorenz P. 2002. Bacterial alkaline proteases: molecular approaches and industrial applications. Appl Microbiol Biotechnol 59:15-32
8. Noriyuki Doukyu, Hiroyasu Ogino. 2010. Organic solvent-tolerant enzymes Biochemical Engineering Journal 48 270-282
9. Simon, LM.; Kotormán, M.; Szabó, A. Nemcsók, J. Laczkó, I. 2007 The effects of organic solvent/water mixtures on the structure and catalytic activity of porcine pepsin. Process Biochemistry, 42 (5): 909-912.
10. L.M. Simon, M. Kotorma'n, A. Szabo' J. Nemsco'k, I. Laczko' . 2007 .The effects of organic solvent/water mixtures on the structure and catalytic activity of porcine pepsin Process Biochemistry 42 909-912
11. Chen, K.; Arnold, F. H. Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A. 1993, 90, 5618-5622
12. Rajeshwari Sinha, S.K. Khare. 2013. Characterization of detergent compatible protease of a halophilic Bacillus sp. EMB9: Differential role of metal ions in stability and activity. Bioresource Technology 145 357-361
13. Divya Bajpai and V.K. Tyagi. 2007. laundry detergent: An overview. Journal of Oleo

14. Klibanov, A. M. 1997. Why are enzymes less active in organic solvents than in water?, *Trends Biotechnol.* 15, 97-101.
15. Vibha Bansala, Yamixa Delgado. 2010. Effect of prolonged exposure to organic solvents on the active site environment of subtilisin Carlsberg *Journal of Molecular Catalysis B: Enzymatic* 64 38-44
16. Huang P, Dong A, Caughey WS. 1995. Effects of dimethylsulfoxide, glycerol, and ethyleneglycol on secondary structures of cytochrome c and lysozyme as observed by infrared spectroscopy. *J Pharm Sci*; 84:387-92.
17. Batista ANL, Batista JM Jr, Bolzani VS, Furlan M. 2013. Selective DMSO-induced conformational changes in proteins from Raman optical activity. *Phys Chem Chem Phys*; 15:20147-52.
18. Arakawa, T, Kita, Y, Timasheff, SN. 2007. Protein precipitation and denaturation by dimethylsulfoxide. *Biophys. Chem* ;131:62-70.
19. Vinaykumar Dachuri, Jerusha Boyinenia, 1, Sora Choia, Hye-Shin Chungb, Sei-Heon Janga, ChangWoo Leea. 2016. Organic solvent-tolerant, cold-adapted lipases PML and LipS exhibit increased conformational flexibility in polar organic solvent *Journal of Molecular Catalysis B: Enzymatic* 131 73-78
20. Arakawa, T.; Timasheff, SN. 1982 Stabilization of protein structure by sugars. *Biochemistry*, 21(25): 6536-6544.
21. Timasheff, SN. 1998. Control of protein stability and reactions by weakly interacting cosolvents: the simplicity of the complicated. *Advances in Protein Chemistry*, 51: 355-432.
22. Schmid A, Dordick JS, Hauer B, Kiener A, Wubboltz M, Witholt B. 2001. Industrial biocatalysis today and tomorrow. *Nature*; 409:258-68.
23. Koeller KM, Wong C-H. 2001. Enzymes for chemical synthesis. *Nature* 409:232-40
24. Castillo, B. Pacheco, Y. AL-Azzam, W. Griebenow, K. Devi, M. Ferrer, A. Barletta, G. 2005. On the activity loss of hydrolases in organic solvents *Journal of Molecular Catalysis B: Enzymatic*, 35(4-6): 147-153.
25. Arastoo Badoei-Dalfard 1, Khosro Khajeh S. Mohsen Asghari, Bijan Ranjbar and Hamid Reza Karbalaee-Heidari. 2010. Enhanced activity and stability in the presence of organic solvents by increased active site polarity and stabilization of a surface loop in a metalloprotease. *J. Biochem.* 148(2):231-238
26. Diego M. Ruiz · Rosana E. De Castro. 2007 . Effect of organic solvents on the activity and stability of an extracellular protease secreted by the haloalkaliphilic archaeon *Natrialba magadii*. *J Ind Microbiol Biotechnol* 34:111-115
27. Knubovets, T., Osterhout, J. J., and Klibanov, A. M. 1999 Structure of lysozyme dissolved in neat organic solvents as assessed by NMR and CD spectroscopies. *Biotechnol Bioeng.* 63,242-248.
28. Avdulov, N. A., Chochina, S. V., Daragan, V.A., Schroeder, F., Mayo, K. H., and Wood, W.G. .1996. Direct binding of ethanol to bovine serum albumin: a fluorescent and ¹³C NMR multiplet relaxation study. *Biochemistry.* 35,340-347.

Effects of organic solvents on the enzyme activity of Subtilisin Carlsberg protease

Bargeshadi Z., Pazhang Y. and Jamei R.

Dept. of Biology, Faculty of Science, Urmia University, Urmia, I.R. of Iran

Abstract

Proteases are one of the most important groups of industrial enzymes. They are extensively used in food, textile, detergent, pharmaceutical, and leather industries and especially as additives in laundry detergent industry. Subtilisin (EC 3.4.21.62) is important serine protease from *Bacillus licheniformis*. Extensive research has been conducted on the stability of proteases in organic solvents, because they have numerous applications in organic media. Organic solvents are advantageous in enzyme-catalyzed peptide synthesis, both to solubilize substrates and product and to manipulate reaction kinetics and equilibrium to increase product yield. In this study, the activity and stability of the subtilisin were investigated at different concentrations of organic solvent of ethanol, DMSO and n-hexane. For study of activity and stability of the subtilisin, it was treated with different concentrations of ethanol, n-hexane and DMSO (0-60%) and their combinations (0-10%), then was assayed at 0/65% of casein as substrate, after that Folin Ciocalteu reagent absorbance was measured at 660 nm. The results showed that subtilisin retained more than 82% of its initial activity after 1 h incubation with 10% organic solvent at 40°C. Relative activity of the enzyme monotonically decreased with increasing concentration of this organic solvent. The reducing effect of DMSO on enzymatic activity was lower than ethanol and n-hexane. Organic solvents have effect on electrostatic interactions of proteins because their dielectric constant differs from water. In general reduction in solvent polarity and dielectric constant, lead to loosening the protein structure. Inhibitory effect of solvent on enzyme activity increases with LogP elevation, since hexane and ethanol has more inhibitory effect on subtilisin activity than DMSO

Key words: Protease, subtilisin, Organic solvents, DMSO, ethanol, n-hexane